

Förstudie 2020

Genomförd på uppdrag av revisorerna
januari 2021

Karlshamns kommun

PM gällande AV-nämnden – ledamöters
arbete för en ekonomi i balans

EY

Building a better
working world

PM gällande AV-nämnden – Ledamöters arbete för en ekonomi i balans

Datum 2021-02-04
Till De förtroendevalda revisorerna i Karlshamns kommun
Från Lars Eriksson, EY

1. Inledning

1.1. Bakgrund

NAV har under flera år haft en mycket ansträngd ekonomi. För 2018 redovisade nämnden ett underskott på 42 mnkr. Den enskilt största orsaken till underskottet är institutionsplaceringar inom område barn och familj. I den granskning som gjordes av nämndens ekonomistyrning och verksamhet pekade på behovet av en betydligt bättre kostnadsuppföljning för att kunna se om vidtagna åtgärder ger resultat.

Inför budgetåret 2019 fick nämnden 20 mnkr i tillskott på grund av volymökningar, samtidigt som KF la ett sparbetning på 10 mnkr. I tertialredovisning 1 för 2019 prognostiserade nämnden ett underskott på 27 mnkr. I revisionens rapportering till KF framhålls att nämnden har påbörjat uppföljning med nyckeltal med att denna inte görs utifrån ett styrande perspektiv. Vid tillfället hade inte nämnden tagit fram någon plan för besparingar, trots att KF angett ett sparbetning på 10 mnkr. Nämnden beviljas ett tilläggsanslag av KF på 23 mnkr och prognostiserar därför istället ett underskott på 2 mnkr vid delårsbokslutet. Resultat för 2019 blir en negativ avvikelse på 7,5 mnkr. Sammantaget betyder det i stort att nämnden har samma resultat som året före.

I nämndens rapportering till revisionen under 2020 redovisas besparingar på 15 mnkr fram till utgången av 2019. I handlingsplanen finns få konkretiserade besparingsbelopp och det saknas måttal för vilken kostnadsnivå nämndens ekonomi klarar av per insats. Bevakningsgruppen får en redovisning av den kostnadsuppföljning som också redovisas till nämnden, som pekar variationer mellan månaderna såväl i antal som kostnad per insats. För jämförelse mellan åren finns problem, då statliga bidrag till nämnden har varierat kraftigt mellan åren. Dock finns ingen tydlig trend i de redovisade siffrorna. Vid delårsrapporten per sista augusti lämnar nämnden en prognos med ett underskott på 52 mnkr. Detta har senare vuxit till 57 mnkr. Nämnden avser att nå en budget i ekonomi i balans från och med 2022.

1.2. Syfte och frågor

Förstudiens syfte är att bedöma nämndens arbete med att nå en ekonomi i balans och genomförs med individuella intervjuer med ordinarie ledamöter och ersättare. I förstudien ska följande frågor besvaras:

- ▶ Hur bedömde Du Karlshamns kommuns ekonomiska läge för år 2020 och vilken bedömning gör du för 2021 – 2023?
- ▶ Din bedömning av beslut och diskussion i nämnden inför beslut om internbudget 2020
- ▶ I vilken omfattning finns diskussion på nämndnivå kring besparingar/effektiviseringar?
- ▶ Anser Du att nämnden har fattat beslut som bidrar till sänkta kostnader? Vilka? Anser Du att dessa i så fall givit resultat?

- ▶ Anser Du att den ekonomiska rapporteringen givit underlag för beslut i syfte att nå en ekonomi i balans?
- ▶ Enligt tidigare utfästelser ska nämnden uppnå ett nollresultat under 2022. Är det rimligt?
- ▶ Kommunstyrelsen har deltagit på nämndssammanträde för att bidra med politisk erfarenhet. På vilket sätt hjälper det nämnden?
- ▶ Vad är din bedömning av vilka åtgärder som skulle minskat underskottet?

Metod och genomförande

Granskningen sker huvudsakligen genom intervjuer via telefon eller videolänk. Samtliga ordinarie och ersättare, 14 stycken, ges möjlighet att delta i intervjuerna.

2. Intervjusvar

2.1. Hur bedömde Du Karlshamns kommuns ekonomiska läge för år 2020 och vilken bedömning gör du för 2021 – 2023?

Samtliga intervjuade anser att kommunens ekonomiska läge är mycket ansträngt såväl för år 2020 som att det kommer att vara ansträngt även för planperioden 2022-23. Bland de intervjuade varierar dock uppfattning om kommunens ekonomi påverkar de beslut som nämnden ska fatta.

2.2. Din bedömning av beslut och diskussion i nämnden inför beslut om internbudget 2020.

Genomgående i intervjuer är att många ledamöter framhåller att de är nya i nämnden. Antingen saknar de kunskap och erfarenhet från socialtjänstens område eller är de helt nya i politikerrollen. När det gäller fördelning av resurser i internbudgeten är det i stort sett ingen som kan redogöra för varför medel fördelats på det sätt som gjorts och inte heller för hur många insatser och åtgärder som pengarna räcker, dvs den genomsnittliga kostnaden för t ex placering i familjehem. Internbudgeten föreläggs ledamöterna men den egentliga kunskapen finns inte om hur långt pengarna ska räcka. Det som sedan redovisas är i vilken omfattning som nämnden överskridit budgeten. Det framförs att det är svårt att veta vad som går att spara på, då det är svårt att förstå vad lagen kräver. Därmed är man som ledamot osäker på vad kommunen måste erbjuda.

När det gäller själva budgetramen framförs kritik mot att medlen inte räcker till den kostnadsnivå som redan finns. Exempel på kostnadsökningar är att statsbidrag upphör för ensamkommande när de fyller 20 år. Saknar de individerna egenförsörjning får kommunen stå för kostnaden. Vid intervjutillfället fanns enbart preliminära siffror för prognostiserat resultat för 2021, vilket pekar på fortsatt stort underskott. Några uttrycker att bara vetskapen att året börjar med ett budgetunderskott leder till låg stämning och uppgivenhet. Någon ytterligare pekar på att pengar inte kan begränsa kommunens insatser för utsatta människor.

2.3. I vilken omfattning finns diskussion på nämndnivå kring besparingar/effektiveringar?

En del ledamöter menar att det inte finns så mycket diskussion om ekonomi i nämnden och den diskussion som finns är inte konstruktiv. Det är inte någon, förutom ordförande, som tar upp saker för diskussion och det leder till för lite ifrågasättande. För nya ledamöter framhålls att socialtjänst är ett svårt område och att det är en lång inlärningsstid för att kunna bidra med bra beslut. Är man inte en del av presidiet är det svårt att få tillräckligt djup i kunskaperna. Dock betonas att det inte finns några motsättningar mellan politiker i nämnden.

Det finns olika uppfattningar i nämnden om betydelse av åtgärdsplanen och hur den kommunicerats. Den har förvisso varit presenterad men den har inte lett till diskussion. Det finns också tveksamhet kring huruvida den har effektuerats eftersom den inte är beloppssatt och följs inte upp regelbundet. Andra ledamöter framhåller att den verkar bra och kommer leda till besparingar. Här måste nämnden lita på förvaltningsledningen som tagit fram planen. En genomgående uppfattning är att även om handlingsplanens åtgärder fungerar eller inte fungerar så kommer nämnden inte nå en budget i balans.

Diskussioner om ekonomi och verksamhet uppges ha skett i ett perspektiv fram till 2022 men att nämndens framtida förhoppningar inte överensstämmer med verkligheten. Uteblivna ekonomiska resultat och återkommande underskott har i stället lett till uppgivenhet. Det kan

också uttryckas som att det inte fattats några beslut som skulle kunna sänka kostnader. Det återkommande svaret från förvaltningen för uteblivna resultat är att verksamheten är efterfråge- och volymstyrd.

Några intervjuade anger brist på information och svar från tjänstemännen som en bidragande orsak till svårigheterna att fatta beslut i riktning mot en ekonomi i balans. Efterfrågad organisationsplan har inte redovisats för ledamöterna och begäran har fortfarande inte tillgodosetts. Med större tydlighet om var i organisationen avvikelserna uppstår skulle det vara lättare att fatta beslut. Bristen på efterfrågad information leder till osäkerhet om var i organisationen pengarna förbrukas och det inte blir någon diskussion om ekonomi i nämnden. Det finns en motsägelsefullhet i förvaltningens förklaringar. Personalen har för mycket att göra men samtidigt uttrycks att det går bra. Å ena sidan kommuniceras att det är svårt att göra förändringar och å andra sidan att förvaltningen kommer uppnå en positiv utveckling.

Några ledamöter ser en problematik i att socialsekreterare behöver utveckla sin ekonomiska medvetenhet och att det är svårt att nå ut med besparingsåtgärder till första linjens tjänstemän där beslut fattas. Det kan bero på dålig kommunikation inom förvaltningen och en tungrodd administration. Nämnden och förvaltningsledningen behöver vara mer stringenta och tydligare samt arbeta mer med uppföljning. På den politiska nivån underlättar inte en mötesfrekvens på 7-8 veckor uppföljningen och försvårar att åtgärder vidtas direkt.

Andra åsikter pekar på ledamöternas bristande engagemang och att ledamöter valt att vara mer åhörare än förespråkare för en viss linje. Förvaltningen svarar seriöst på politikernas frågor men politiken ifrågasätter inte och kommer inte heller med egna genomarbetade förslag. Det kan handla om nivåer i riktlinjer för försörjningsstöd eller kravnivån för att uppbära ersättning. I linje med detta saknas ett helhetsgrepp från politiken och det saknas förslag på åtgärder.

Under intervjuer ges ett exempel på att nämnden haft en avvikande uppfattning och inte följt förvaltningens förslag till beslut. Alla möjligheter till insatser på hemmaplan var inte utredda. Det framhålls att diskussion om ärenden enbart sker på mötena och att ledamöter inte träffas inför möten. Mer tid till förberedelser framhålls som önskvärt. Inom koalitionen finns beredningen av individärenden. Ibland säger man nej, framför allt när det gäller förlängning och istället beslutas om att korta ned placeringstider. "Styrkeförhållandet" mellan politik och förvaltning bedöms som rimligt och ytterst bygger det på ett förtroende för tjänstemännens erfarenheter och kunskaper. Som ledamot ställs man ofta inför fullbordat faktum, vilket också är en del av nämndens verklighet.

Från ordförandes sida framhålls betydelsen av att få ledamöter att ta ansvar. Försök att fördela uppgifter inom nämnden har inte lett till önskat resultat.

2.4. Anser Du att nämnden har fattat beslut som bidrar till sänkta kostnader? Vilka? Anser Du att dessa i så fall givit resultat?

De ledamöter som har svarat mer preciserat på frågan om det finns beslut som leder till besparingar lyfter fram tre områden.

En stor effektivisering kan göras när arbetsmarknadsenheten börjar fungera. Personalförändringar och starkare koppling mellan försörjningsstödsenheten och arbetsmarknadsenheten är förändringar i verksamheten som kan få försörjningsstödstagare i egen försörjning. Tidigare har inte arbetsmarknadsenheten levererat på de mål som finns. Möjligheter till ökad grad av självförsörjning kan vara olika stöd från AF. En minskning av försörjningsstödet med 50 ensamhushåll skulle i praktiken betyda en kostnadssänkning med

7-8 mnkr. Även en digitalisering av ansöknings- och beslutsprocessen kommer leda till sänkta kostnader. Just inom försörjningsstödet finns behov av att ställa större krav på motprestationer från de som uppbär försörjningsstöd, men nämnden har aldrig diskuterat sådana frågor.

Ett annat område som kan sänka nämndens kostnader är att göra placeringar i egna familjehem och därmed komma bort från dyra placeringar på konsulentstödda familjehem. Egna familjehem har en dygnskostnad på 600-700 kr medan konsulentledda ligger på 2.400 -2.600 kr i genomsnitt. Nämnden har beslutat om detta, men kostnadssänkningen syns ännu inte i siffrorna då volymen ökar både inom egna och konsulentstödda familjehem.

Ett tredje område är LSS. Större besparingar handlar om att skapa större enheter och lämna personalmässigt ineffektiva boenden. I övrigt finns det enbart mindre summor att spara genom t ex förändrade transporter. Nybyggnationerna har inte kommit igång. Samtidigt har nämnden fått öppna upp ett nytt boende inom LSS på grund av volymökning och det finns fortsatt en kö. Kommunen kan inte säga när boendena är klara. Det är förvaltningschefen som äger frågan.

Ifråga om förebyggande arbete finns i stort sett en samsyn om att en minskning av det förebyggande arbetet inte är möjlig, även om det förebyggande arbetet inte är lagstyrt. Unga vuxna är en grupp som behöver stöd liksom personer som är utsatta för våld i nära relationer. Uteblivna insatser riskerar att leda till fler omhändertaganden. Det drogförebyggande arbetet är viktigt och föräldrar måste kunna vända sig till någon. Någon ger uttryck för att det ändå krävs en diskussion och genomlysning av den icke lagstadgade verksamheten men att nämnden inte har närmat sig den frågan. I sammanhanget betonas också betydelsen av att jämföra sig med andra kommuner.

Som en del av ökad andel öppenvård vill nämnden ta hem ungdomar från externa placeringar till öppenvårdsinsatser på hemmaplan. Från nämndsledamöter framförs att beslut fattats att förvaltningen ska arbeta i den riktningen men att egna HVB-hemmet i kommunen inte används. Det framförs också att man inte vet om det finns placerade på stödboendet Mariegården i Svängsta och inte heller vilken kategori som är lämplig för insats på stödboendet. Därmed finns inte förståelse för om boendet ska vara kvar eller avyttras. Sammantaget känner ledamöter en förvirring om vad nämnden har för egna insatser. När det gäller vuxna har nämnden kraftigt dragit ned antalet insatser. Det är idag få vuxna som får institutionsplaceringar. Däremot är det svårare att säga nej till barn och unga.

Samtidigt framförs att beslut inte genomförs tillräckligt snabbt. Exempel på det är att avvecklingen av introduktionsavdelningen har dröjt. Obekväma beslut har fått vänta på grund av att det kan bli oroligt i förvaltningen men att avdelningen nu är under avveckling. I intervjuer kan ledamöter inte svara på om avvecklingen innebär en minskning av personalkostnader, vilka uppges ha överskridits på samtliga kostnadsställen.

Nämndens ansvar för och insyn i bemanningsfrågor återkommer i intervjuer. Exempel på detta är att man inte vet hur mycket personal det finns i t ex arbetsmarknadsenheten och om det är en rimlig bemanning. I nämnden förs aldrig diskussion om personal och personalkostnader. Det uppges inte vara uttalat vem som ska sköta personal- och bemanningsfrågor. Frågan ställs om vem som fattar beslut om att personal från introduktionsenheten till andra delar av förvaltningen.

2.5. Anser Du att den ekonomiska rapporteringen givit underlag för beslut i syfte att nå en ekonomi i balans?

Precis som i genomgången ovan finns stor spännvidd i bedömningen av relevansen i den ekonomiska rapporteringen. På den positiva sidan bedöms den ekonomiska rapporteringen som bra och den presenteras på ett begripligt sätt. Nämnden får den information som behövs, dock kan allting bli bättre. Nyckeltalsredovisningen fungerar väl och ger ledamöterna bättre insikt i verksamheten, möjlighet att ifrågasätta, samt minskar kunskapskillnaden mellan förvaltning och politik. I ett prognossammanhang tydliggör nyckeltalen att nämnden inte kommer att klara av en budget i balans för 2021. Ansvaret är inte bara förvaltningens utan det ligger ett stort ansvar på ledamöterna att efterfråga information och ekonomiska uppgifter. Dock reses frågetecken kring att åtgärdsplanen saknar tidsangivelse och belopp för möjliga besparingar. Det noteras att det borde vara möjligt att använda Mariegården i högre omfattning, då enheten inte varit fullbelagd. Ingen, möjligen med undantag för ordförande, hade helhetsbilden av vilka lokaler som står till nämndens förfogande. Förvaltningen har haft i uppdrag att rekrytera familjehem i egen regi och lyckats till viss del att hitta sådana. I sammanhanget uttrycks stor förhoppning på arbetsmarknadsenheten, som påbörjar projekt för att rusta och matcha personer mot arbete.

I andra änden av bedömningsskalan anges att den ekonomiska redovisningen är trubbig, det redovisas enbart att kostnaden har ökat. Förklaringen är hela tiden att volymerna har ökat. Förvisso redovisas nyckeltal, men det ger ingen förståelse för vad som döljer sig bakom siffrorna. Det efterfrågas information om vad som händer med dem som t ex lämnar försörjningsstödet. Ger insatserna resultat? Frågor om barnens skolgång, barnomsorg, huruvida personen söker arbete och liknande frågeställningar blir inte besvarade. Andra obesvarade frågor är hur mycket Mariegården utnyttjas och i vilken omfattning som öppenvården används samt vilka resultat som uppnås. Det är särskilt viktigt utifrån att det anställts personal till den verksamheten. Närmare uppföljning behövs av försörjningsstöd som ges återkommande till samma hushåll. Med bättre informationen kan alternativa lösningar tas fram. Andra frågor som förblir obesvarade gäller innehållet i handlingsplaner efter en extern placering, vilket är viktigt när beslut ska fattas om t ex en förlängning. Det framförs också åsikter om att nämnden inte arbetar med nyckeltal och att den ekonomiska rapporteringen enbart ger ett nuläge utan prognos. Åtgärdsplan kopplad till avvikelserna redovisas inte. Nämndssammanträdena utgörs huvudsakligen av rapporter och leder inte till en djupare diskussion om hur nämnden ska komma ur underskotten.

När det gäller huruvida Karlshamns kommun har en snällare bedömning än andra kommuner, finns återigen olika uppfattningar. Det görs jämförelser med angränsande kommuner, som har en betydligt strängare bedömning. Som stöd för uppfattningen refereras till faktisk erfarenhet från jämförelsekommunerna. Andra pekar på statistik från förvaltningen som anger att cirka 75% av ansökningarna om försörjningsstöd avslås, vilket ger stöd för uppfattningen att det inte är särskilt enkelt att få bidrag i Karlshamns kommun.

Stämningen i nämnden beskrivs huvudsakligen som god och att det är högt i tak. De intervjuade menar att stämningen kännetecknas av respekt mellan ledamöterna men att det behövs en djupare dialog. Återkommande i intervjuerna är att det är svårt att få igång dialog inom nämnden. Det saknas dynamik och det är tyst från andra ledamöter på sammanträdena. Det framförs att om man inte sitter med presidiet har man inte den helhetsbild som krävs.

Ordförande beskrivs som tydlig och att hon försöker hålla en bra samtalston. Någon ansåg att ordförande är för dominerande, vilket gör att ledamöterna inte yttrar sig. Andra kommentarer är att hon är påläst och kan argumentera i förhållande till förvaltningen om det behövs. Samtidigt anses att nämnden behöver styra mer och några sträcker sig så långt som

att säga att nämnden inte styr alls och att det saknas förmåga att driva utvecklingen från ordförande och nämndens sida. Ordförande tillskrivs ett särskilt ansvar för utvecklingsfrågor, men det finns en gräns för hur mycket ansvar man kan lägga på en lekman. Andra menar att nämnden fattar egna beslut, även ifrågasätter förvaltningens förslag till beslut, vilket styrks av att det börjar bli fler överklaganden. Möjligheten att styra påverkas också av lagstiftningen och vite kan utdömas mot kommunen om insatser inte beviljas.

I sammanhanget av kulturfrågor, kompetens och personalansvar ställs frågor om socialsekreterares arbetsmiljö och den mediala diskussionen som pågår om hot- och våldspåverkan på socialsekreterare. Hur situationen ser i Karlshamn är obekant men några intervjuade håller det för sannolikt att det även förekommer i Karlshamn. Till detta ska läggas det faktum att många socialsekreterare är unga. Det konstateras dock att arbetsmiljö är en fråga för kommunstyrelsen och förvaltningschefen.

2.6. Enligt tidigare utfästelser ska nämnden uppnå ett nollresultat under 2022. Är det rimligt?

Enligt helt samstämmiga bedömningar av ledamöterna är det inte möjligt att nå en budget i balans givet att budget 2022 i stort är densamma som för 2021. Uppskattningsvis är nämnden underfinansierad med cirka 30 mnkr för 2021. Orsaken till fortsatt underskott är volymökningar trots att insatser samtidigt avslutas. Parallellt tillkommer nya ärenden. Det är inte möjligt. Målet är att minska institutionsplacering, men när antalet ökar.

2.7. Kommunstyrelsens arbetsutskott har deltagit på nämndssammanträde för att bidra med politisk erfarenhet. På vilket sätt hjälper det nämnden?

Arbetsutskottet ställde några frågor men det gav inte så mycket. Flera ledamöter menar att besöket totalt sett inte gav något konkret utfall. Det faktum att nämnden inte kände till orsakerna till besöket har bidragit till en låg grad av bidrag. Det finns ingen strategi från AV-nämndens sida mot kommunstyrelsen, dvs ingen plan kring hur mötena med kommunstyrelsen ska användas fortsättningsvis. Kommunstyrelsen gav lite input till tänkandet, men det var bara i ett avseende och det rörde den ekonomiska rapporteringen. Nämndens uppmanades att notera i beslutet i att man arbetar för en ekonomi i balans.

Andra ledamöter ser i förlängningen en tänkbar nytta, då dialogen kan ge stöd i hur nämnden ska arbeta vidare med sin handlingsplan. Mötena ger dessutom möjlighet att ytterligare understryka att rambudgeten är för låg. Ledamöter i AV-nämnden kan lära sig av kommunstyrelsen och vice versa. Ju fler som diskuterar desto större chans att hitta bra svar. Vad är din bedömning av vilka åtgärder som skulle minskat underskottet?

De förslag som nämns gäller övergång från konsulentledda till familjehem i egen. Minskade kostnader för försörjningsstöd genom ökad effektivitet i arbetsmarknadsenheten. I intervjuerna nämns också mer generella åtgärder som att ta bort icke lagstadgad verksamhet och att det behövs mer dialog i nämnden. Några ser inte möjlighet till besparingar över huvud taget.

3. Slutsats och förslag om vidare bevakning

Det går inte att komma ifrån det faktum att många ledamöter i nämnden är nya i förhållande till verksamhetsområdet eller är oerfarna som nämndpolitiker. Detta ska ställas i relation till uppdragets komplexitet, inte minst då socialtjänsten är samhällets yttersta skyddsnät och där nämndens beslut kan och bör ha stor betydelse för enskilda. Därmed finns redan från start en inbyggd problematik i nämndsarbetet, då kunskap om verksamheten inte är tillräcklig och det finns inte tillräcklig vana och förståelse för styrning och ledning från en nämndnivå.

Grundläggande områden ur ett styrningsperspektiv som ekonomi, organisation och mål finns det alltför osäkra och otydliga uppfattningar om. De varierande uppgifterna om huruvida det finns en adekvat ekonomisk uppföljning eller inte, speglar osäkerheten och otydligheten i den politiska ledningen av verksamheten. Exempelvis borde nämnden som helhet ha djupare förståelse för åtgärdsplanen, vilka möjligheter och brister som finns med planen. Andra brister ur ett ekonomistyrningsperspektiv gäller förståelse för hur budgeten är uppbyggd och hur uppföljningen via nyckeltal ska tolkas. Förutom i presidiet finns motsvarande osäkerhet vad gäller den organisatoriska styrningen. Återkommande i intervjuer uttrycks osäkerhet om utnyttjandet av öppenvårdsinsatser och till vilka klientgrupper som kommunen kan erbjuda hemmaplanslösningar till.

Märkligt nog föreligger hos flertalet ledamöter en tilltro till att diskussionsformen i sig utgör lösningen på de problem som nämnden har att hantera. Diskussioner som uppenbarligen aldrig kommer till stånd men som samtliga eftersträvar. I intervjuer framkommer förvisso en viss självkritik då ledamöter ser att de varit alltför passiva och därmed lagt ansvaret på andra ledamöter och i för hög grad på förvaltning. För att kunna bidra i högre grad finns tankar om att förbereda sig enskilt eller i grupp. Utifrån rådande passivitet behöver den enskilde ledamotens ansvar förtydligas och det är nödvändigt att det tas större ansvar för den grundläggande styrning. Presidiet har stort ansvar för att leda en förändring mot ett mer systematiskt arbetssätt och inte på det snarast slumpmässiga sätt som intervjuerna visar. Kan inte presidiet leda verksamheten kommer det inte ske någon förändring.

Den efterfrågade diskussion måste fyllas med konkret innehåll. I intervjuer framkommer en rad verksamhetsområden som är möjliga att effektivisera. Det gäller försörjningsstöd, större enheter inom LSS, familjehem i egen regi och vård på hemmaplan. Dock saknas fokus i nämnden på att realisera besparingarna. Att tydligare styra på dessa områden kan i sin tur leda till att delar av det som efterfrågas i intervjuerna kommer att hanteras såsom tydligare återrapportering från förvaltningen, revidering av riktlinjer, annan nivå på krav och motprestationer och alternativa förslag inom öppenvården.

I en situation med underskott är normalt personalfrågor en viktig del av förändringsarbetet, dvs har verksamhetens olika delar rätt bemanning ifråga om antal och kompetens. I intervjuerna saknas det perspektivet helt och hållet. Det följer av att nämnden inte har ett personalansvar utan det ligger under kommunstyrelsen. Samtidigt är lönekostnaderna en del av nämndens budget. Hur denna ansvarsuppdelning påverkar nämndens möjligheter att styra framkommer inte i intervjuer, inte heller nämndens möjligheter att styra personalfrågor via förvaltningschefen. Dock kan jämförelse göras med kommunens andra större nämnder, som följer bemanning och personalkostnader på ett annat sätt för att nå en ekonomi i balans. Den besparing på 50 mnkr som kommunstyrelsen aviserat avseende personalkostnader omnämns inte i intervjuer, vilket hade varit en rimlig utgångspunkt för nämnden med anledning av den ekonomiska situationen.

Karlshamn 2021-01-28

Lars Eriksson, EY

4. Bilaga

I intervjuer har de förtroendevalda revisorerna Bengt Olofsson och Thomas Nilsson deltagit.

Intervjuade ledamöter:

Ted Olander
Sirkka Kahilainen
Ulla Sandgren
Dan Munther
Lars Hasselgren
Wissam Al Massri
Margaretha Lennarthsson
Linda Winnetoft
Mohammed Albuhaishi
Claes Mårlind
Britt Karlsson
Ankie Boklund